

ו:

עין משפט
גר מצוה

משקין בית השלחין פרק ראשון מועד קטן

מסורת הש"ס

ואין משקין שדה גרד. פי' בית העצל לפי שהוא רגיל להיות ניש
וגרד גדלים וכן פירש בערוך [ונכנסין] הרב גר"ש כמו
חמלה מיגדר גריר (פסחים דף קז):

וחכמים מתירין בזה ובוהו. והני
היינו כעין פלוגתא
במתניתין ות"ק דהלכה הוא ר"א בן
יעקב: **שרי** לתרבוץ. וקשה הא
קיימא לן משנת ר"א (א) קב ונקי ועוד
הקשה בנפוסות דרבינא גופיה
דלמך לעיל (דף ד.) מדלן ירקות
כדי לאוכלן אכל לייפותן אסור אלא
הרומא אסור ומירן דמרינא אינה
כ"א השקאה פורתא ולפי' נראה
דח"פ דה"א מרינא שרי למרינא
אפילו לרנא"י דמי היכי דשרי רבנן
אפלא לשווי חרפא גס לרנא"י ימיר
ג"כ השקאה פורתא או שמה סבר
כ"א בהשקאה ופליג בהרנא וי"מ
דפלוגתא דשדה גרד לאו היינו
פלוגתא דמתני' דמירי כה רנא"י
וחכמים ופליגי בנפלא לשווי חרפא
מ"ק חשיב ליה הרומא ואסור ורבנן
סברי דלאו היינו הרומא דיש אהוב
יותר אפלא ויהיו נמרים יותר
ומנושלים בטוב ור"מ פי' אמר רבינא
שמע מינה האי מרינא פי' שדה
שלין וזרע עדין שסבר השקוהו
קודם מותר להשקוהו במועד לוורעו
זרע המועד דסבר לה כרנא"י דלמך
אמר עשהו לפני המועד (א) וקמי
מרינא הי' כמו זרעים עשהו לפני
המועד דהיינו שם מרינא שהרבינא
קודם המועד (א) ומקשינן עלה שדה
גרד אסור משום דלי משקי ליה
האידנא ויכיר קודם אכל לא פסיד
מרינא נמי אי משקה האידנא
קדים ויכיר ולא פסיד וזה השיטה
ר"מ: **מרינא** שדה דבן
בשביעית. לגבי שביעית פי' הקונטרס
השקאה פורתא ונראה שחזר בו ממה
שפירש בנפשה משקין בית השלחין
במועד ולגבי שביעית שרי אפילו בית
העצל וזה פירשתי במשנה דשביעית
נמי לא שרי אלא בנזית השלחין
דפי' בקונטרס כן אכל ק"ל שמה
הכל איירי בהשקאה גמורה דפליגי
לגבי מועד רנא"י ורבנן פלוגתאיהו
הי בהשקאה מנויה ולדרכה נראה
לי דמירי בהשקאה גמורה אלא לגבי
שלחין שרין השקאה נקט משקין
וגבי בית העצל קרי הרנא"ל לכן
נראה יותר פי' הקונטרס שנמשנה
ולפי' דהכל ד"ל בהשקאה גמורה
אסורה בנזית העצל והרנא"ל מועט
שרי בשביעית ובמועד אסור אפילו
הרנא"ל מועט לר"א בן יעקב ולרבנן
שרי אפי' השקאה גמורה:

צדין את האישות במועד ובשביעית.

חיימה מאי קמ"ל בשביעית

והלא אין זו עבודה קרקע ורבי

יהודה מאי עממא דאסר דכרכו וי"ל

דודאי צריך למסקל אגזים

מתוך שדה כשפסגה האישות ומנ

נוטל העלימות ומנחה המחנות

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

הנוגעות בלחך וכן בגרד וכן

(א) וקמי' ר"א דהיינו שרי
שם פירק א מרינא (ב) לעיל
(ג) ונפלאות פי' הכרזה
א"ר ר' הונא (ד) ונפלאות
מרינא הכרזה פי' קע אפלא
ר"א בן יעקב חומר בשלחין
(ה) ונפלאות פי' קע אפלא
הכרזה א"ר רנא"י (ו) ונפין
ר"ש פי' דשביעית מרינא
(ז) ס"א ר' יהודה וכן נכנסת
התוספות וכן דבר
והא"ש וכן בשלחין
פירש הגר"ש פי' קע וכן
בפירק דלקמן ר' ר' יהודה
אומר וכו' (ח) ונפלאות
פי' (ט) נכנסת פי' גרד של
ירקות.

תורה אור השלם
1. כמו בשלחין חסם
ידלק נפל אשתו בל חזו
שמימי: תולדות נח ט

הגהות הב"ח

(א) ר"ש ד"ה דמאי פי'
רירות טפלות. ר"כ דלמך
כל שעה שהלך ליה טפלת
ממנו: (ב) ר"ש ד"ה שרי
וכי' משנת ר"א בן יעקב
ק: (א) בא"ד ששמו לפני
המועד מותר להשקוהו
במועד וקמ"ל דהיינו
ס"י: (ד) בא"ד ומקשינן
עלה שרי. ר"ש ג' שכן הרי"ף
ד"ה דא"ר ר' יהודה שרי
מ"ט פי' ה"א קמי' על
רבינא ולא פירק וכן לית
הלכות טוהיה פ"ט:

הגהות הנ"א

[א] נ"ב משקין ז"ל
מרינא (נ"ב) ונ"ב:
[ב] שם מ"ר אין מרינא:
שדה נגן מרינא ולא
במועד כ"ל: [ג] ר"ש
ד"ה אמר ר' יהודה הא
דלמך ר"א אכל לא יסק
ס"י: ר"כ אכל אסור פי'
דקאי אפלא אגזים שלא
שמו (וכן פי' הנ"ב):

לעזי רש"י

למירי. חילוק.

מוסף רש"י

כל סאה. מנויה. וזו
בה רובע. הקב. מניין
אחר ימנע. דלא ליהוי
רובע ואחר קרועט. וכן
פי' רבינו מנחם ל"א מרש
אלא שלא נשכר עדין
ימנע. אלא אם נשכר אין
לחם עד תקנה. סבר
נאמר כהנא דנפלא לן
בפירק כל שעה (פסחים
כח.) מהמלה ורובע. וזו
משקין בהרבה. ונכנס
נמי מנא לא בדיא
התוספות נכנסת. ונכנס
ב"ב ד"ה. מושקין את
המים מאילן לאילן.
בחוץ לא מועד. אם ימי
תחת אילן אחד עושין דין
קטן מאילן לאילן. זה
שמימי המים מאילן זה
לאילן אחר ודע ב"ב.
ולבד שלא יסקה את
כל השדה. בנזית אכל
קמ"י הרומא ח"א טוה.

רובע. הקב אחד מ"כ כסאה: הכי גרסי' ימנע. שאם זרע רובע
הקב ימנעטו ויעקרו: והפניא כל השדה כולה. וזה אמרת ימנעט:
שמונשין שדוסינן. שלוחי ז"ר משלחן דשכונתין הכללים מאליו
מתנכס: **מתני'** מושקין
השלחין דפסידא ימירא איכא אכל לא
ישקה את השדה כולה שדה בית
העצל: **ורעיש שלא שמו לפני המועד.**
שלא היו מלומדין לשמות ממד לפני
המועד: לא יסק כמועד. דהואיל
ולא משקה לכו מדיר לפני המועד
לא היו ליה פסידא אי לא משקה
לכו במועד: **וחכמים מפריש כוס**
וכוס. להשקות את כל השדה כולה
ולהשקות במועד ורעיש שלא שמו
לפני המועד והאי חכמים היינו ר"מ
דלמך לעיל (דף ד.) משקין ממנו
אפי' שדה בית העצל: **גמ'** אמר
ר' יהודה. הא דלמך ר"א אכל לא
ישקה (א) את השדה כולה אלא אם
הימה שדה מנוגנת לחם ויבשה מותר
להשקותה אפי' דהוה שדה בית
העצל דכיון דהוא לחם עד השמא
אי לא משקה לה הו' פסידא ימירא:
שדה גרד. יבשה מעולה שאין צריך
להשקותה: **כוס וכו.** וזהו גרד
ובזרעיש שלא שמו לפני המועד:
סרינא. גינה (א): **שרי לפרובי.**
לחך עליה מים אפי' דליכא פסידא.
ולחך מרינא להשקות לשון חן כדכדן
ואין מרינא היינו השקאה פורתא
כדי שילא היקוהו ודמפרש בלחך
גרדינא לקמי' ומשקין היינו השקאה
גמורה לא בנזית השלחין: **אפלא**
לשווי חרפא. דליכא פסידא ולפי'
שרי להשקותה כן ולהשקותה ה"ג
בגינה מרינא: **שדה נגן.** בית
העצל: **הא.** דקמ"ל אכל לא יסק
במועד היינו ר"א בן יעקב דלמך
אכל לא יסק את כל השדה כולה
וזה דמני בן מועד בן נכנסת
היינו חכמים דמתירין להשקות אפי'
כל השדה: **כדי שילא בשביעית.**
אכל לא יסק בשביעית כדי שילא
בשביעית: **מתני'** דין האישות
בשדה האילן במועד מפני שמפסידין
בו: דכרכו. שאין צריך לשנות
בנזית: **ובשביעית.** אפי' דמתקן
השדה: **בשדה האילן.** דכרכו
מפני שהפסד מנויה הוא: **ובשדה**
לכן שלא כדרכו. ואינו יכול לזוז
דכרכו בשדה לכן משום דלא מפסיד
טולי האי בשדה לכן: **ומקרינן אס**
פסידא. שאם נפלה מקלמה חזר
ומתקנה במועד: **ובשביעית כונה**
דכרכו. מתחילה אפי' דמיחזי דעביד
נעירותא לפירי: **גמ'** **כריס שאין**
לה עינים. וחופר בקרקע: **מאי**
קרא. דאישות כריס שאין לה
עינים: **דכרכו כמו שגבול תמם**
יהלך. שגבול שקורין לימורין תמם
יהלך כלומר כשיואל חוץ מנחיקו

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

הני עפר דהני: גישרא. גמלא. שאין לו גשר אלא מנסר אחד: ומלרא.

עדיין קטן מגמלא אין יכול להלך עליו אלא

שקשקשים חל אלא משני עברי הנהר בשמי ימיות ואומין זו והולכין על אותו גשר נר.

אכל אי איכא חד מן מרינא הני בחזרי דהי:

עד

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

הני עפר דהני: גישרא. גמלא. שאין לו גשר אלא מנסר אחד: ומלרא.

עדיין קטן מגמלא אין יכול להלך עליו אלא

שקשקשים חל אלא משני עברי הנהר בשמי ימיות ואומין זו והולכין על אותו גשר נר.

אכל אי איכא חד מן מרינא הני בחזרי דהי:

עד

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

הני עפר דהני: גישרא. גמלא. שאין לו גשר אלא מנסר אחד: ומלרא.

עדיין קטן מגמלא אין יכול להלך עליו אלא

שקשקשים חל אלא משני עברי הנהר בשמי ימיות ואומין זו והולכין על אותו גשר נר.

אכל אי איכא חד מן מרינא הני בחזרי דהי:

עד

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

הני עפר דהני: גישרא. גמלא. שאין לו גשר אלא מנסר אחד: ומלרא.

עדיין קטן מגמלא אין יכול להלך עליו אלא

שקשקשים חל אלא משני עברי הנהר בשמי ימיות ואומין זו והולכין על אותו גשר נר.

אכל אי איכא חד מן מרינא הני בחזרי דהי:

עד

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

הני עפר דהני: גישרא. גמלא. שאין לו גשר אלא מנסר אחד: ומלרא.

עדיין קטן מגמלא אין יכול להלך עליו אלא

שקשקשים חל אלא משני עברי הנהר בשמי ימיות ואומין זו והולכין על אותו גשר נר.

אכל אי איכא חד מן מרינא הני בחזרי דהי:

עד

הוא (א) רירות נפלות ממנו עד שהוא נימות ומת. תמם כמו ונמס:

נפל אשם כן חוץ ששם. כלומר כן אישות נפלות פתאום

לארץ וממס דלא חזו: ומתקין זו אס וזו. מפני שמריחין את

העפר ואין מכירין באותו עפר: ופוא דקאי כפרי עברי נכרה.

דכיון דליכא הפסק מים בין הני תמתי חזרי נמלים אין מכירם

עד

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones